

[Transcript] Studio N / Ruská opozice se postavila Putinovi. Bude to k něčemu?

Je z tředa třetího května posloucháte studio N, tedy je Filip Titlbach.

Dnes o tom, jak se Ruská opozice postavila Putinovi.

Ruská inteligence se po víc než roce probudila.

Někteří její představitelé se na siestu v Berlíně dohodli na společném postojí k Ruské válce proti Ukrajině.

V přijaté deklaraci ruských demokratických síl označili Putinovu válku za zločinou a váleční zločinci podle nich patří před soud.

Má jejich prohlášení vůbec nějaký význam, proč jim to trvalo tak dlouho a co na to Putin?

O tom se budeme bavit s válečnou reportérkou rytniku N. Petrou Procházkovou.

Petro vítej, ahoj.

Ahoj, Felipe.

Pro mě, já jsem ti řekl, ahoj, ale to si mi říkala, že ti vlastně mám vykat, protože ty seš taky zároveň rytířka.

Gratulout je k nejvyššímu francouskému státnímu věznamení.

Jsem skvělá, jsem o tebe hrdej.

Je, tak to já jsem strašně šťastná, že seš na mě hrdej.

Můžu ti tykat, nebo mám či dál vykat, nebo co mám dělat?

No, hele, vzledem k tomu, že v naší redakci je obecný, platí obecný příkat, že si všichni máme tykat, tak si myslím, že to nebudeme, nebudeme to hrotit a zůstanem u toho tykaň.

Tak já ti za to moc děkuju, já ti tady dál budu tykat.

Pojdme k tomu tématu, v Berlíně se teda sešla ruská opozice, jak jsem říkal, v úvodu.

A mě by zajímalo, kdo tam byl a možná ještě důležitější otázka, kdo tam nebyl.

Tak začneme to důležitější.

Nebyl tam ani Alexej Navalny jeden z nejvíraznějších představitelů ruské opozice a to protože sedí ve vězení, ale to asi většina i našich posluchačů a čtenářů ví.

Ale nebyly tam ani jeho představitelé, kteří ve vězení nesedí, jsou rozptíleni různě po světě a určitě by se tak dalo očekávat, že to budou právě o něj, kteří budou mít na takové konferenci nebo na takovém sněmu, řekněme, jedno z hlavních slov, ale nebyly tam, protože jim to vlastně jejich šev Alexej Navalny zakázal.

Takže začínáme tady to povídání o ruské opozice přesně tím, co je pro ruskou opozice nejtypičtejší a to, že ještě než se na něčem dohodné, tak se vidětsky strašně poháda.

Pro čím to zakázal tím vlastním lidem, aby tam přijeli?

No a to jsou právě takové ty jako žabomíší války.

Oni si vždycky mtě hlavní opoziční lídři, když jsou to tedy po většinou muži, ale nechci ti mít říct, tak se osočí z nějakých prostě buď ideologických o milu, nebo zločinu, nebo nějakých podrazu, tak v tomto případě Alexej Navalny nedávno zautočil na další výraznou tváře ruské opozice, což je Michael Chodorkovský, toho také většina. Asi našich posluchačů zná, protože to je člověk,

který seděl dlouho v ruském vězení, je to ruský oligarcha,
teď je na západě a od tu se snaží nat udržovat osobi to povědomí.
Takže ti to dva se pohádali na Valny řekl Chodorkovskému,
že zaměstnával člověka, který byl součástí represivního systému.
Ty podrobnosti, aby do toho ani se tam nezabíhala,
protože ono to vlastně vůbec není důležité,
kdyby se nepohádali tady o tom člověku, tak by se pohádali o něčem jinem.
Nysméně, Michael Chodorkovský, to je člověk,
který to sedkání v tom badlíně zorganizoval, je to tak.
Ano, on to zorganizoval, vlastně asi i sponzoroval,
protože a to je zajímavé na Chodorkovském,
on i přesto, že seděl 10 let v tom vězení,
kde teda zrovna moc nezbohatneš, tak se mu podařilo.
Vlastně číslo jedna, co se týče oligarchu,
ropný magnát, nejbohatší člověk, růzka chvíli.
Je mu se podařilo přesto tedy, že byl putinem uvězněn,
a jak on někdy říkal dřívě, se říkalo ožebračení.
Tak to ožebračení mělo jinou podobu,
než by jsme si třeba mohli představit mi dvě.
On byl zbaven opravdu miliard a miliard,
ale zároveň pravděpodobně nějaké ty miliardy dokázal zachránit.
Je to důležité, proto o tom mluvím,
že on dnes má možnost výrazným způsobem
část ruské opozyce v emigraci sponzorovat,
pořádat podobné akce,
a co je vůbec jako pro mě třeba nejdůležitější
financovat, sponzorovat výrazná opozyční média,
z kterých já do cela často čerpám,
a která podle mné jsou výborná,
jsou velmi objektivní na vysoké profesionální úrovni,
a v tomto chodorkovské má tedy velkou zásluhu,
že ta média drží nad vodu.
A znamená to osobně, že ti lidé, kteří proti Putinovy stojí,
takže to jsou bohatí a mocní lidé oligarchové,
řekněme, a nebo jsou to dezidenti vstě lidé,
kteří se tu svojí pozici vybudovali ze spodu?
No právě, kdyby to šlo jednoduše říct,
tak by to i ruská opozyce měla jednoduší,
ale to je neuvěřitelně pestrás měsice lidí
s různými osudy, s různou historií,
dokonce i s různou takovou, jak bych řekla, ideologickou výbavou.
A ano jsou tam oligarchové, nejvíraznější tváří právě chodorkovské,
jsou tam lidé, ale i z takového, bych řekla,
lidskoprávního tábora, což jsou třeba i ekologičtí aktivisté,

jsou tam novináři, publicisté,
jako je třeba pan Karamurza, který teď také sedí ve vězení,
v ruském vězení.

A pak jsou tam lidé jako navální, což byly lidé,
bych řekla, takové vyšší střední vrstvy,
podnikatele, kteří měli našlápnuto,
a vadila jim to podnikatelské prostředí v rusku,
které výrazně korupcí,
a které prostě dá vyrůst jenom těm,
kteří jsou lojální kremlu.

Takže to je zase navální.

Ten prostě obrazek ruské opozice je nesmírně pestrý
a možná, že i to je trochu důvod,
proč se tak nemohu dohodnout,
ale já bych řekl, že ten důvod je vlastně trochu jiný.

Jaký?

Já jsem doufala, že jsem mě na to zeptáť.

Hezky jsem ti nahrála.

Já si myslím, že protože,
říš, ono je to trošku moje hobby,
sledovat opoziční lítry už o 90. let
minulého stolidí, kdy jsem mě to štěstí,
že jsem v rusku byla, a s těmi lidmi
jsem se sedkávala osobně,
s mnohými.

A ono je něco jiného,
než když čteš jich prohlášení na sítích,
a než když s nimi někde sedíš a díváš si,
jak se chovadí, díváš si jim do očí,
díváš se nejich gestikulaci,
díváš se, jak se chovadí ke svým podřízením.

A já jsem přesvědčena,
že tím důvodem, proč ruská opozice
nedoká, že se dohodnout practicky na ničem,
jsou výrazné někdy přehnané
osobní ambice jejich lídru.

Skrátka prezidentem
v tom rusku, které tady ještě vůbec nemáme,
ale možná je to nějaká vyze do budoucna.

Tak tím prezidentem tam bude moci být
jenom jeden, a to je problém ruské opozice.
Oni se na tom skrátka nedokážou schodnout,
kdo to bude, a vůbec nechápou,
že to nebude ani jeden z nich.

Takže nedokážu se dohodnout na tom,
že nejdříve je potřeba
vybudovat to svobodné rusko,
ve kterém se lidé svobodně rozhodnou,
kdo jí je povede.
Oni už teď zápasí o tu pozici,
a to je opravdu největší boje ruské opozice,
kterou můžeme pozorovat od začátku
XX ve tmenuleho století.
No, zatím je nicméně prezidentem
člověk, který se mne Vladimir Vladimirovič Putin.
Těhle lidé se snaží nějakým způsobem
toho diktátora svrhnout.
Je to, jestli to sedkání v Berlíně má velkou váhu,
jestli to, jestli tě lidé, kteří se tam sedkali,
jsou významná jména ruské opozice.
Je to vlastně vůbec něco znamená.
To je moje otázka.
To je několik otázek v jedné.
Ano, jsou to významná jména.
Ty lidi známe.
Ano, nejmírnější je Pan Hodorkovský,
ale byl tam taky Pan Gučkov,
byla tam Jevgenie Čirková,
což je významná ekologická aktivistka
a tak dále.
Ale co se týče
teprvní části tvé otázky,
jestli to má nějaký významný ve vztahu
tedy k Vladimiru Putinovi,
jestli třeba vyhoda mělo znervouznit,
nebo jestli by se měl začít
jako ještě víc bát, než se bojí,
tak to si myslím, že ne.
Aniž bych nějak podceňovala
lidi, kterých se vlastně
vážím a se kterými ráda
dělám rozhovory jsou to velmi
jak si inspirativní
a inteligentní a schopní lidé.
Tak v tomto směru
jako
že by nějakým způsobem
ohrožovali existenci

stávajícího ruského režimu
to si myslím, že nikoliv.
A že vlastně o tom sjezdu
tady mluvíme mi dva,
ale garantují ti,
že naprostávětšina růzů
vůbec neví, že se konalo.
Takže ten jejich hla zůbec k růzům a ruskám nedolehne?
On dolehne
k užím růzům,
kteří je mají
správně nastaveny
prostě k těm, kteří je chtějí slyšet.
A ti už jsou jejich
fanoužci, nebo to byli jejich
podporovatele,
nebo jsou to prostě lidé
z toho tábora opozičního
část asij ruské inteligence
která je teď v rusku dosti umlčená.
Ale kterou ani nemusíš
už moc přesvědčovat o tom,
že potínů fražem je zločení.
Oni, a to je druhá,
bych řekla, největší bolest ruské opozyce,
když tu první nazveme
příliš
velká ega a velké ambice
jejich vůdců, tak
ta druhá bolest je
absolutní neschopnost
mluvit jazykem, kterému by byli
ochotně naslouchat miliony
ruských občanů. Oni si sami
ze sebe vytvořili trošku
takovou elitářsku
skupinu, která
malinko
příliš jak si
s natelným despektém
pohlíží na ten zbytek ruska
a to samozřejmě
ty běžné občany irituje
a rozhodně si tím nezískáš

nové podporovatele,
když pořád jenom
kritizuješ a zahrnoješ
do té kritiky i teda
ty masy rusů,
o které
bojuješ, o které usiluješ,
kteří by tě mohli v případných slobodných
volbách dácuji hlas. Oni mluví
jazykem, kterým rusové
nerozumí.

A jak by měli změnit svůj jazyk, aby
jem rusové rozuměli?
Je to trošku složité, protože
na první pohled se zdá,
že když začnou mluvit jazykem,
kterémo budou rusové ochotně
naslouchat, tak se na ně rozlobíme my,
ty, já, cedí ten západ,
který pořád chce slyšet
od nich taková ta slovo jako
demokracie, svoboda,
lidská práva
a respekt k různými menšinám,
tak tohle
je přesně to, co chceme my, a oni
se potřebují zalíbit i nám.
Jenom, že pro Rusko
nejsou tohle ústřední témata.
Nejde ani o to, že by
se měli stavit proti některým hodnotám,
které my vyznáváme.
Ale oni musí vychmatnout
to, co teď zajímá
ruské občany. Já ani to sama
přesně nevím,
já taky nejsem placena za to, aby
měla s ruskými občany, ale s českými.
Nicméně zdá se my,
že jak růzka
média opoziční,
tak třeba ta média, která
platí hodorkovský, ta samozřejmě
já deněť čtua jsem z toho načena, ale

velmi pochybuji, že něco dávají
ruskému čtenářově.
Že se nějak dotýkají jejich
běžných životů. A ono to
zase souvisí, jako s dalším
problémem, třetím, ruské
opozice, že její gro
v emigraci. A v rusku
se nikdy, ale nikdy v historii
nepodařilo oslovovat
velké masy lidí s emigracem.
Má to zase řadu důvodu,
ale to si myslím,
že je další dů, jak si
další věc, které
vypovídá o te,
jako řekla bych, až marginálním
významu toho
s berlínského sjezdu.
Mano, tak je pravda, že hodorkovský je v exilu,
celý ten sras sekunal v berlíně.
V té myslou je to znamená, že v rusku by se něco
takového uskutečnit vůbec nemohlo?
Víš, máš dvě možnosti.
Bůjt být hodorkovský v exilu
a smířit se s tím, že tě
moc nikdo v rusku neposlouchá.
A nebo to zkusit jako na valní,
vrátit se a skončit v kriminále.
A skrátka
doufat, že na tebe rusové nezapomenou,
ale když tam budíš sedět 20 let,
tak
jak si ten etos
toho činu,
tak taky pomine.
Takže ano, taková dle akce by se určitě
v rusku uskutečnit nedala.
A jestli něco můžeme teď kláskt
ruské inteligenci zavenu, protože
těžko vynit hodorkovského,
že se nezbalí kufria a nejede
do ruska demonstrovat,
že je stále součástí jako ruského národa.

Ale
řeklaby, že
jím se nepovedla jí na věc
a to je načasování.
Oni skrátka
měli
konat
už daleko dříve.
Oni měli rozpoznat to nebezpečí,
které režim Putina představuje
už před 20 lety.
A když hodorkovského
v roce 2003-2005
řína
sebrali a pak už ho nepustili,
tak tehdy měla
ruská opozice a ruská inteligence
opravdu začít konat a měla by bývala asi šanci.
Ale oni mají strašné spoždění,
jak s tím,
co jsem teď řekla,
tak istou reakcí na válku na Ukrajině.
Tam už jsou prostě 10.000 mrtvých
včetně dětí a oni se schází
teď v Berlíně, aby o co udíli válku.
To už měli udělat
v loni koncem února.
No, ta válka na Ukrajině trvá
434 dní.
Co jim trvalo tak dlouho, než se si jednotili, než se odhodlali
vůbec k nějakému prohlášení?
No, abychom byli spravedliví,
tak ty jednotlivé
opozice se scházely.
Dokonce i v Praze, já jsem na několika
takových sedkáních byla,
potom významným místem,
kde se ruská opozice
koncentruje Jeriga,
kúbec celé pobaltí Tybalské země
a tam je vždycky nějaké
odsouzení války zaznělo.
To musíme přiznat
a například

ta česká sekce
opoziční je strašně aktivní.
Strašně aktivní, možná si
pomíná, že se tady i pořádala
demonstrace různých občanů
protiválce a pokud jim tak nikde
jiné tak velká demonstrace
růzu
protiválečná se neudehráva.
Takže pokud si tady byly,
ale tady se
Chodorkovský snažil
tyto jednotlivé sekce
a frakce různé opozice
dát do hromady
a právě jí sjednotit,
ale spoň na tom protiválečném
tématu.
Tak to se mu samřině povedlo
protiválce je každý,
ale už to tam drhlo v těch dalších,
v těch nuancích, jako co s různkem po válce
a dokonce i třeba
se nemohou dohodnout na tom, jak by měli
vypadat ty sankce, nebo
jestli jsou moc přísné, jakoho by se měli týkat.
A to všechno, všechno
už je
velmi různorodné. Ono by to vlastně nevadilo
protože
to je správné, že existují různé názory
a můžeš o tom diskutovat, nikdo nechce
aby tam prostě vystoupil Chodorkovský
jako generální tajemník a určil
co bude vzávěřičném, jak si aktu.
Ale oni
se velmi rychle vždycky z té diskuse
strašně pohádají.
Pro novináře to je někde až trafikomické
pozorovat,
jak s takového
načení, ze začátku, že jsme tady
spolu na jednu
vzniknou různé hádky

a pak tam dokonce někoho třeba nepuští
mním luvit, nebo mu vypnou mikrofon
když je ten názor příliš jiný.
Skrátka, ta
kultura diskuse je obecně
v rúzku níзка a rúzká opozice
si to nějak zatím neosvojila.
Dobře, a tak zase abychom byli fair
tak přesto všechno, přesto všechno, že
rúzká opozice je tak roztríštěná,
přesto je se pořád háda
tak v tom berlíně, ale spoň
určitá jako deklarace rúzkých
demokratických sil vznikla.
Na čem se schodli? Tam je minimálně myslím pět
budů, na kterých se schodli.
Ano, to je určitě úspěch.
Ona je docela obecná, ale je
jednoznačně protiválce. A já bych za
úplně nejdůležitější
vypíchlá to,
že je tam požadavek stažení rúzkých
vojsk ze všech okupovaných území.
Já to chápu, a doufám,
že to chápu správně,
tak chápu to tak, že tím myslí i
KRIM.
Protože, KRIM
rozdíl třeba od Dombasu
nebo i té jižní části Ukrajiny,
která je okupována,
byl vždycky takovým
tím lakusovým papírkem.
Jestli ten rúz,
s kterým hovoříš, dokáže
opravdu jako překročit sám sebe,
protože to,
že je KRIM patří rúzku,
to si myslí Bohužel
i část rúzké opozyce
dokonce.
Obávám, že si to myslí i Alexei Navalny.
On to teda teď už tak moc neříká,
ale v roce 2014

po okupaci KRIMu
tak ta jeho vědření
nebyla tak jednoznačna.
Takže to, že v té deklaraci
je jasně říčeno,
že se má růzka armáda stáhnout
ze všeho okupovaných území,
je určitě významné
a je to velký pokrok.
A to všechno ostatní, co tam je,
že by měli zločinci být potrestáni,
že by se měli platit válečné
reparace.
To už je takové
obalení toho, co říká i západ.
Ale já jsem úprimě řečeně
čekala, jak se postaví
právěk otázce KRIMu
a tady to je potěšující.
Jako pochopilo se
mezi rádky, že z těch
pěti bodů se asi putin
úplně nerozkolpe strachy.
Zároveň v té deklaraci vidím to,
že vlastně tě signatáři
zavázali, že se nebudou uchilovat
spíš tohle ten cíl
celé té akce,
než to, aby se postavili
proti putinovy, ale
spodně nějakým způsobem podařilo
spolou komunikovat, setkávat se
a něco teda dělat.
Trochu ano, mě to docela pobavilo,
že tam ta větíčka je,
že se zavazují také, k tomu,
že se nebudou hádat,
asi větší to o jedné také dobré věci,
aby chom je jen nekritizovali,
protože v zásadě jsou to vlastně lidé,
k tomu věčné Evropě,
tak prima je,
že si uvědomují, že se hádají
a že to je nesnesitelné a

že aby něčeho dosáhli,
tak je třeba se přestat hádat,
pomlouvat a různě na sebe nasazovat.
Tak to mi z toho vyplývá,
určitě jeden z těch důvodů
toho setkání to je
a právě ta velká černá kanika
na tom je ta neúčast
představitele Navalného, protože
opozice, jako s jednocená
opozice beznavalného,
není možná. A to si o něm
můžeme myslet, co chceme,
může nám být sympatický nebo ne,
ale on má výrazný vliv
mezi těmi opozičně naleděnými občany
a je to prostě člověk,
který teď sedí ve vězení
jako politický vězeň zcela nezpravedlivě.
Takže pokud se nepodaří
nějak začít komunikovat,
tak to bude, myslím si,
že výrazný minus.
A když se bavíme o deklaraci
růzkých demokratických syl,
tak znamená to,
že chtějí to samou demokracii, kterou známe my?
No, toť otázka.
To je právě to, co jsem říkala.
Samozřejmě, že rúsové
hovoří v těch
slovních obratech, které známe i my.
Ale třeba právě na tej konferenci
v kuloárech,
ale i
při tom jednání, tak se ukázalo,
že někteří,
že tam hovořilo o tom
poválečném, případném poválečnému
správání rúzka, takže tam
není úplně jasno, jak by rúzko
mělo vypadat, jestli
v některých, těch
demokratických silách rúzké opozyce

nedříme přece jenom
ten imperiální důch.
A ta touha potom zachování
růzka jako velmoci, jako
děřžavy, jako prostě něčeho
velkého
a něčeho,
co bude mít
výrazný vliv v té oblasti,
tak ta touha v nich furt je
a obávám se, jako ono, by to
nebylo nic špatného,
ale trošku problém je,
že růzko se strašně zdiskreditovalo
jako velmoci
a že
jsou i jiné velké státy, které
mají ambice a chtějí mít vliv a tak dále,
ale málo, který
útočí tanky na své jsou sedy
a i růzka opozyce
musí pochopit,
že ta budoucnost
růzka jako
mocnosti
je pro jeho sou sedy,
ale řekla bych, že i pro Evropu
vlastně nepřiatelné.
Mě by zajmalo, které jsme zminěvali
mezi těmi jmény, které se právě
setkávají z té růzké opozyce.
Jsi umíš představit,
že mezi nimi je někdo, kdo by mohl
Putina nahradit, kde vypadl?
Já se obávám, ale jako nechci
být, aby to tady vypadalo, že
jim nějak posmívám,
nebo, že je kritizují,
ale já je kritizují opravdu jako
své přátele spíš, protože mnohé z nich
dobře znam, ale strašně se obávám,
že toto není platforma,
ze které vzejde budoucí růzký
lídr. Nebude to ani Alexei

Navalny, který
stane v čele ruského státu,
ani Michael Chodorkovsky, no ten už vůbec ne.
Ale nevidím tam
ani nikoho dalšího, žádné
ménu. Já se obávám,
že ruská opozice
se může v určité chvíli,
kdyby se opravdu začal otrásat
ruský režim. Ona se může
stát vlivným faktorem
v tom otrášení se
a v budování třeba nového
režimu, nového státu.
Ale bude muset počítat
i s těmi
mnohem silnějšími
a řekl bych pro ruské občany
přijatelnějšími
jak si složkami té ruské moci.
Protože
bude muset určitě jednat s Armádou
tajnými službami oligarchy
a těchle všichni se budou
muset dohodnout. Protože nemůžem si
představovat, že tady naběhne
prostě hrstka lidí, kteří reprezentují
úplně promila ruské
o společnosti. A začnou
si ucházet o moc, no to je úplně
iluzorní. To tady nebude,
jako to bylo u nás v roce 89,
že vyšel Václav Havel
a milion lidí bylo na nám
městích na monáletenské pláň
a prostě všechno se to
jako růžově úplně změnilo.
Ne, ne, ne, tam to, myslím,
rusko to není ta cesta,
která rusko, která
jako je před ruskem, obávám
si, že to bude mnohem
méně růžové.
Ale ruská opozice

může v tom procesu hrát roli,
že podpoří třeba, teď úplně
jako pábym, teď úplně jako hypoteticky.
Třeba bych si dovedla představit,
že podpoří nějakého
ne pomlčka demokratického
lídra,
který bude reprezentovat
zájime většiny společnosti,
dokáže spojit tu společnost,
ale nebude to opoziční
předák, který bude
vykřikovat, že teď
tady zavede všechny ty západní hodnoty
a osudesá procent růzu
ho bude za to nenávidět.
Takže žádný Havel, a na volný není Havel?
Na volný není Havel, a žádný Havel
v Rusku teď není
respektive
lidi jako Vladimír Karamurza
jsou Havelovského typu.
To jsou tě lidé,
kteří vyznávají ty hodnoty,
jsou to intelektuálove,
ale při všichni úctě
k Ruskému lidu, on není schopen
v tuto chvíli
tyto lidi akceptovat
ve svém čele. Oni si prostě
nerozumějí.
Mitro, ještě poslední otázka.
A v Rusku je pokud vym
klid, ty demonstrace z počátku
války utíchli.
Chce ta zemni vůbec změnu?
Stojí vůbec o nějakou opozyci?
Ta zemni chce především klid.
To je Ruské moto.
A pokud
by zjistili různí občané,
že jim
hrozí něco dramatického,
tak by se mohle začít

na ten svůj režim zlobit.
Ale oni zatím žijí
zvědčení, že právě ten režim,
který tam teď je, asi není ideální.
A se by si dokázali představit
lepší životy
a svobodnější životy.
Ale on je pro nepřítelny
v tom smyslu,
že za ně řeší
ty nejpálčivější otázky,
které teď vznikají v Rusku.
A to právě nepochopela ta opozyce.
Ten režim za ně
řeší jejich existenci,
jejich budoucnost a zaručujím,
že se nemusí bát,
protože to bude ten režim,
několiv oni, který bude o všem
rozhodovat.
A ruští občané bohu žel
vlastně na tohle teď slyší.
A jenom je naši obrovskou iluzí,
že si myslíme,
že když tam nastoupíme z hesly o svobodě,
že někoho osilníme,
někoho neosilníme.
Ruští občané na tahysla
vůbec neslyší, mají jiné priority
a pokud se s tím nesmíříme,
tak neporozumíme různku nikdy.
Říká válečná repurterka
a retířka Petra Procházková.
Petro, mnosti děkuju, gratulouti
a ještě jednou bych chtěl říct,
že jsem o tebe moc, moc, moc hrdý.
Nisehezky, ahoj.
To jsme úplně dojál, já jsem na tebe taky hrdá.
A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska nemily minout.
Kreml tvrdí, že se v noci nadnešek Ukraina
pomoci dvou dronů pokusila
spáchat attentát na prezidenta
Vladimira Putina.

Podle prohlášení armáda
a speciální síly elektronického boje
vy řadili z provozu
dva drony u hradeb Kremlu,
což se obešlo bez škot a zraniní.
V přídnešní strelbě
v základní škole v srpském hlavním městě
přišlo o život osum žáků
a člen ochranky, informují média
s odvoláním na zdroj z ministerstva vnitra.
Ze strelby je podestřelí 14 letých
lapec, kterého policie zadržela.
Státní zástupce Jaroslav Šaroch
zaslal k vrchnímu soudu
v praze doplnění svého odvolání
v kauze čapí hnízdo.
Navrhu je zrušení rozsudku, kterým pražský městský
soud v lednu zprostil obželoby bývalého preměra
a před sedy hnutí Ano André Babiše
o někdejší poradkyně Janina Djové.
S nimo v nás chválila rychlejší
odstraňování nelegální reklamys
okolí silnic a dálnic.
Úřady budou černou reklamu
likvidovat hned, nebudou muset hledat
a vyzívat majitele.
A na 12 tisíc scenáristů
a dalších televizních tvůrců
vstoupilo ve spojiných státech
dostávky, která může trvat měsíce.
Děváci to pocítili okem žitě.
Už první den se nevisílali
zábavné talkshows, nemáek do psát.
A na závěr
ještě jízlivá poznámka.
Petr Pavel představil
oficiální prezidentský portrét
a poštovní známku.
Fotografie hlavistátů má několik
variant, rychí se barvami pozadí.
Ty jsou překvapivě pěkné
a na českého státníka i
nápaditě pojmenované.
Za Pavlem na portrétu nejdeme

třeba žlutou, spodně kvašinou,
červenou českomotorkovou
nebo letniboužkovou rozmarnou
modř, co kdyby vyhrál Andrej
babiž a se bychom taky dostali barvečky.
Třeba niedou prolhanou,
vybrytou účelovou nebo
modrou eurofondovou.
Na slyšenou zítra.